

[Kultur- og kommunikationsministeren]

Der kan være flere forskellige løsningsmuligheder, det skal jeg ikke gå ind på. Det kan være en servicetelefonordning, som man kan ringe op på, svarende til Telefonavisen, eller hvad man kan tænke sig; der kan være andre muligheder.

Telefonselskaberne arbejder med problemerne og forventer at kunne fremlægge en endelig løsning inden 3-4 måneder, og så bliver det Folketingets Præsidium, Folketinget, der må tage stilling til, om dette er en rimelig måde at bringe Folketingets forhandlinger ud på.

For at slutte: Det er Folketingets anliggende. Regeringen må afvise forslaget, fordi det ikke er regeringens sag. Det er ikke regeringens bord.

Birte Weiss (S):

I Socialdemokratiet opfatter vi forslaget sådan, at der hos Fælles Kurs er overordentlig stor respekt for Folketingets arbejde, en respekt, der er så stor, at intet guldkorn må gå tabt! Alt skal ud til alle. Alt skal fastholdes, helst i både ord og billede.

En så stor andægtighed over for det parlamentariske arbejde gør naturligvis indtryk på os, og derfor vil vi foreslå Fælles Kurs at rette henvendelse til TV 2. Derovre vil de så grumme gerne fordoble sendetiden uden at have penge til det og uden at have budget til det.

Det passer helt fint, for ifølge Fælles Kurs' forslag vil man ikke kunne påregne særlig store omkostninger ved at lave faste transmissioner af både radio og tv fra Folketinget. På den måde kan Jørgen Schleimann få – endda for en billig penge – en tv-kanal, som er endnu større end Danmarks Radio, og som har endnu flere sendetimer.

Det, Fælles Kurs kan få ud af det, vil så være, at de kan få lov at komme i fjernsynet hele tiden, alle fire, meget længe.

Sådan kan selv tilsyneladende modstridende interesser alligevel komme til at forenes, og jeg kan næsten ikke sige andet end lykke til! Mere realistiske muligheder for at gennemføre det her forslag kan vi faktisk ikke få øje på.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg kan forstå på Socialdemokratiets ordfører, at man ikke er interesseret i, at den danske befolkning får kendskab til, hvad der sker i Tin-

get. Det kommer ikke bag på mig. Det er faktisk noget, jeg har været vidne til altid, hvor Socialdemokraterne har været.

Når det er et spørgsmål om at komme i tv, som det bliver sagt, er det noget, man selv tænker, og jeg vil nærmest sige: Tyv tror, hver mand stjæler.

Det, der er en kendsgerning, er, at der deroppe er tv-overvågning hele tiden, mens denne sal er åben, og der er direkte adgang til radiostationen nede i kælderen. Det vil kun være et spørgsmål om at åbne op; så kommer det ud. Danmarks Radios tv åbner først kl. 15.30.

Det vil sige, at der er rig mulighed, og hertil kommer, at Tinget jo kun har 97 arbejdsdage om året, og da vil det vel være rimeligt.

Men det ville også være godt, hvis man i Danmark kunne se, hvad der skete i dag, da Folketinget åbnede kl. 13.00. Da var der ni mand til stede i folketingssalen, hvoraf de fire repræsenterede ét parti med fire mandater. De fem andre repræsenterede 175 folketingsmedlemmer. Det er for mig en udvisning af foragt for borgerne i dette land, og det har intet med demokrati at gøre. Men det er åbenbart den måde, fru Birte Weiss og Socialdemokratiet mener man skal behandle folk på.

Flemming Jensen (KF):

»Folketinget pålægger regeringen at etablere direkte og permanent radio- og fjernsynstransmission fra alle møder i folketingssalen.« Det er kort og kontant – i hvert fald tilsyneladende.

Men hvad kommer møderne i folketingssalen egentlig regeringen ved? Er det ikke Folketinget selv, der gennem præsidiet står for Tingets informationsvirksomhed? Selvfølgelig er det det, og sådan bør det fortsat være. Det er også gået sådan de senere år, at der heldigvis er kommet stadig større åbenhed om Tingets arbejde. Denne åbenhed har koncentreret sig om det rent tekniske med arbejdsgangen og informationen herom og om det politiske, som jeg i øvrigt nok tror pressens folk er bedre til at udvælge i stedet for at sende en strid strøm af ord.

Vi tror ikke en døjt på, at permanent radio- og tv-transmission af alt, hvad der siges her i salen, vil styrke interessen. Jeg var lige ved at sige: Tværtimod.

I øvrigt kan regeringen eller Folketinget vel ikke pålægge Danmarks Radio, hvad den skal sende. Det ville give uhyggelige perspektiver.